

[Peter Duetoft]

at det ikke er det, der er på dagsordenen. Men det er ikke korrekt, hvad hr. Poul Nødgaard siger. Den diskussion har vi taget forleden dag.

Ministeren for samordning har klart dokumenteret, at der ikke er den erhvervsbelastning i forslagene, som hr. Poul Nødgaard hævder der er. Det er selvfølgelig propagandistisk flot at blive ved med at køre frem med de dér 11 mia. kr., men det gør dem ikke sandere.

I øvrigt må jeg beklageligvis sige til hr. Poul Nødgaard, at det, jeg gjorde, ikke var at undsige skattereformen, men at give udtryk for ganske almindelig sund fornuft, der præger hele regeringen. For det, jeg sagde, var, at det naturligvis er dette lovforslag, der er gældende, og at det naturligvis er det, der ligger i skattereformen. Men jeg tror, at alle regeringspartier og finansministeren er enige i, at hvis det viser sig, at udviklingen i de næste tre år går i den stik modsatte retning med hensyn til konkurrenceevnen af, hvad alt tyder på i denne reform, er det da en diskussion værd, om det lige er det år eller med den procent, man skal sætte arbejdsgiverbidragene i gang.

Jamen det er der da ikke noget hokusfokus i. Hvorfor i alverden skulle man ikke, hvis det så dårligt ud på det tidspunkt, tage den diskussion og måske beslutte at lave en lavere procent, eller hvad ved jeg?

Det er såmænd bare det, vi gør opmærksom på, og jeg er ret sikker på, at de øvrige regeringspartier ikke har nogen som helst problemer med det. Jeg er også sikker på, at de bemærkninger er faldet under forhandlingerne i regeringen, og jeg er også ret overbevist om, at de er blevet positivt modtaget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes ærlig talt, det er lidt rystende at sidde og være vidne til, at et forslag, som faktisk indebærer, at arbejdsgiverne skal betale mindre til dette system, end de skulle med den tidligere regerings forslag, kan afføde en diskussion på de præmisser, den foregår på. Jeg synes, det er rystende at være vidne til, og jeg synes ikke, man skal undlade at sige det her fra talerstolen.

Lad mig sige til hr. Poul Nødgaard, at det hjælper at læse forslagene, men det er selvfølgelig ikke altid tilstrækkeligt. Men jeg vil gerne til orientering oplyse, at sandheden er, at ar-

bejdsgiverne ikke betaler en krone til dette her og heller ikke kommer til det. For det, man vil gøre, er, ligesom den tidligere finansminister gjorde det, at opkræve 3 pct. ekstra i moms. Dem opkræver man og sætter ind på statskassen, hvorpå man siger, at de tre pct. er arbejdsgivernes andel til arbejdsmarkedsdelen – til deres bidrag. Det er sådan, man bærer sig ad. Så her kan man virkelig sige, at vi alle sammen bliver taget i fuppen.

Arbejdsgiverne kommer stort set ikke til at betale en krone til dette her, og spørgsmålet er, om de kommer til det efter 1997. Jeg håber det naturligvis. Det kan ikke være rimeligt, at det alene er lønmodtagerne, der skal betale for en fejlslagen politik, der ikke kan føre til de arbejdspladser, vi har brug for i dette land.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg må sige til hr. Peter Duetoft, at det sandelig også var lovforslaget, jeg citerede fra. Men når jeg tillod mig at bruge ordet materiale, var det, fordi jeg havde mulighed for at underbygge det med regeringens store, flotte bog. Derfor tillod jeg mig som en fællesnævner at kalde det materialet. Det skulle vel ikke gøre det svagere.

Hvad angår hr. Peter Duetofts fastholden af § 6, er jeg usikker med hensyn til, om det omfatter alle tre fonde. For de to ting, jeg har nævnt, omfatter nemlig kun Dagpengefonden og Aktiveringsfonden. Sygedagpengefonden står der ikke noget tilsvarende om, det erkender jeg, og det er igen med til at forvirre begreberne og fastlåse den opfattelse, at vi har fået bruttoskatten med streng under skat.

Til fru Lilli Gyldenkilde må jeg sige, at jeg snart er træt af at høre på det med erhvervslivet, ligesom fru Lilli Gyldenkilde plejer at sige til os andre. Regeringen har lavet nogle beregninger, og jeg har sandelig også set beregninger, der svarer til dem, hr. Poul Nødgaard har nævnt.

Hvad angår tidspunktet for ikrafttræden, kan man ikke direkte sammenligne med den tidligere regerings forslag, for hvis KV-regeringens forslag var kommet igennem, ville det jo have været før den overenskomstperiode, som vi netop nu har overstået. Så havde der været to overenskomster, og derfor ser det selvfølgelig flot ud, at det først er 1997, hvor KV-rege-